

Izhaja, izvenredni ponedeljek, vsak dan zjutraj. Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. Dopolni pa se pošilja uredništvu. Ne rankirane pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Gerbec. — Lastnik tiskarne: Tisk tiskarne. — Tisk: Tisk tiskarne. — Znaša za mesec: L. 7.—, 3 mesece: L. 22.—, 6 mesecev: L. 32.—, 1 leto: L. 42.—. Za inozemstvo mesečno 4 lire več. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v širskosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov v m po 40 cent. osmrtnice zahvale, poslanice in vabila po L. 1.—, oglasi denarnih zavodov m po L. 2 — Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj pa L. 2. — Oglasi naročnika in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

„Naše laži“

Ko je slavni italijanski fizik in astronom Galileo Galilei pod moršč prekalil svoj nauk, da se zemlja suče okoli sonca, je vzkliknil baje: *Eppur si muove* — in vendar se zemlja giblje!

Tudi mi Jugoslovenci Italije moremo vzklikniti: *Eppur si muove*! Niso daleč časi, ko nam naši sodeželani druge narodnosti nikakor niso hoteli pripoznati svojstva samosvoje narodnega organizma, ki bi imel pravico do življenja in obstanka. Kar se je na našem ozemlju kazalo kot slovensko narodno gibanje, to je bilo — po njihovem — le tuja rastlina, ki jo je zaneslo semkaj par odvratnikov, duhovnikov, učiteljev, teh »panslavističnih propagandistov«, najetih od »ruskih rubljev« ali pa od avstrijskega režima. Ti dve trditvi sta sicer v tako ostrem navzkrižju med seboj, kakor ogenj in voda, vendar sta se izrekli in — verjeli!

V Italiji nas javno mnenje sploh ni imelo v svojih računih za činitelja, ki bi ga bilo treba upoštevati. Le diplomacija je tu pa tam — vsled pobud iz tukajšnjih krajev — pritiskala na Dunaju, naj vendar pazijo na tiste panslavistične emisarije in rovarje!

Niso nas hoteli ne poznati, ne nam priznavati kakega prava do življenja. Tudi se niso menili za to, kaj in kako pišejo tukajšnja slovenska javna glasila. Danes se je stvar nekoliko zasukala. Sicer nam tudi sedaj ne priznavajo pravice do narodnega življenja in političnega uveljavljanja, ali ne morejo več potajevati našega obstanka in našega snovanja in prezirati naše pritožbe radi krivic, ki se nam godijo.

Eppur si muove! Ne-le tržaško italijansko časopisje, marveč tudi ono v Italiji je jelo prinašati dan za dnem citate iz slovenskih, hrvatskih in srbskih glasil, kjer se opisuje sedanji položaj jugoslovanskih državljanskih Italije. Posnemlje se in polemizira. Odpirajo se polagoma vrata, skozi katera jim prihajajo naši glasovi, in okna, skozi katera nam odgovarjajo. Sicer ne trezno, ne tako, kakor bi morali, ali vendar! Ne govorijo o nas s potrebno pametjo in razsodnostjo, posebno pa ne s tisto resnostjo in zadostnim poznavanjem stvari, ki je potrebno za pravilno presojanje resne in za državo pomembne stvari. Govorijo pa o nas vendar-le.

Celo tam doli, na skrajni južni točki kraljevstva, v Siciliji, so se začeli zanimati za to, kar pišejo naši listi. *«Corriere di Sicilia»* od 3. aprila prinaša daljši posnetek iz nekakega članka v *«Edinosti»*, kjer se opisuje naš sedanji položaj, posebno tudi glede bremena davkov. In odgovarja. Ali — kako! Ne zavrača naših pritožb s konkretnimi ugotovitvami, marveč trdi na kratko, da vse to so le *«slovenska laži»*! To svojo trditev pa hoče podkrepiti na klasičen način: pripoveduje, kaj vse se dogaja in kako se živi — drugod, v Jugoslaviji! Slovenske doselence da pošiljajo na Oveje polje, na Kosovo polje in v druge kraje Južne Srbije in Makedonije, kjer jih mučijo malarija, mrzlica, poplave in arnavtski in bolgarski napadi. Tam da ne trpijo sicer pod težo davkov, pač pa la-kote, *«Edinost»* da modro molči o vsem tem, pač pa da slovenski listi tolažijo, da bodo ona ozemlja, ki so danes brez vrednosti, po par generacijah predstavljala milionske vrednosti! V Srbiji — nadaljuje *«Corriere di Sicilia»* — se ne govori o davkih in dokladah, pač pa o *«gladu, boleznih, umiranjih, železu in ognju»*, *«Edinost»* pa da pričakuje, da bo *«na Ovcjem polju, na bitolski ravani, na prizrenski ravani vrt Jugoslavije»*. Zaključek je vreden vsega tega *«odgovora»*, *«Corriere di Si-*

cilia» vzklika namreč: *«Samo da Slovani Italije ne umrjejo pod težo davkov in doklad poprej, nego bodo mogli uživati tisto žito!»*

To naj bi bil odgovor na naše konkretne pritožbe. To je k večjemu bedast in neslan dovpt, ki priča, kako izvestno italijansko časopisje ne zna resno razpravljati niti o najresnejših stvareh. Mesto da sicilijanski list pripoveduje, kako je v drugi državi, naj bi bil odgovoril, ali je res, ali ni res; da se izganja naš jezik iz državnih uradov; da se zlasti v Istri zapirajo naše šole ali se poitalijančujejo; da je tam nad 15.000 otrok brez šolskega pouka, ker nimajo svoje šole; da so v poreško-puljski škofiji izgnali hrvatski jezik skoro iz vseh cerkva, tako da so menda le še štiri župnije, kjer se vrši služba božja v materinem jeziku, dasi je ogromna večina vernikov hrvatskega jezika; da nam je onemogočeno vsako politično javno delovanje; da se nam s prepovedmi prireditelj ovrta vsako kulturno in socialno snovanje; da je našemu ljudstvu zlobna roka uničila za milijone javnega in zasebnega imetja; da na zadnjih volitvah niso mogli naši ljudje svobodno vršiti te vrhne politične pravice; da je izložen osebnim preganjanjem vsakdo, ki noče ukloniti tilnika pod takimi razmerami; da se izvajajo aretacije le vsled izmišljenih ovad od maščevalnih strani; da bo n. pr. davek na vino prava nevernost za našo vinogradniško kulturo, ta edini vir dohodkov v teh krajih; itd. itd.

Te naše pritožbe in zatožbe naj bi izpodbilo italijansko časopisje! Ali — veljavno, stvarno, s konkretnimi ugotovitvami! Hic Rhodus, hic salta! Kajti samo opozorjanje, kako je v tuji hiši, ni še noben dokaz, da lažejo tisti, ki trdijo, da se stanovalcem v tej hiši slabo godi.

Mi smo državljani Italije in kot taki imamo pravico do zahtev, naj država spoštuje vse naše zahteve materialne in moralne vsebine in naše potrebe, ter da nam daje možnosti za razvoj in razmah naših gospodarskih sil. Živeti hočemo kot enaki pravi državljani Italije in pa v zvestobi do svoje narodnosti, ki nam je sveta, kakor je vsakemu kulturnemu in poštenemu narodu! To zahtevamo in nič drugega.

Prav in lepo je, da se je italijansko časopisje jelo zanimati za glasove v naših glasilih. Tudi je prav in koristno, da reagirajo! Samo naj delajo to bolj stvarno in bolj resno! Naj ne manevrirajo samo s splošnimi frazami o *«slovenskih lažeh»* in z neslanimi zafikacijami, ko bi s pametnimi razpravami lahko koristili stvari narodnega miru in teži deli in s tem tudi stvari Italiji! Saj jim je Arnaldo Cipolla povedal ravno kar, da ima Jugoslavija velika bogastva, da je opazil velik napredek v njej, da jo čaka lepa bodočnost, da bodo torej prijateljski odnosi s to državo le na korist Italiji! Pa še na nekaj bi opozorili nepoučeno, zato pa tembolj razgoreto gospodo. Ravno, te dni se z italijanske strani izraža bojazen, da bo neugodno vplivalo na odnose med Italijo in Jugoslavijo, če dobi poslednja federativno uredbo. Zakaj? Zato — pravijo — ker je med Hrvatji in Slovenci bolj ostro razpoloženje proti Italijanom. Tudi za to dejstvo je razloga. Zato, ker so Slovenci in Hrvatje tesneje zainteresirani na vprašanjih, ki se imajo šele poravnati med obema državama in plemenoma. Če bi italijanski novinarji pametneje in treznejše presojali stvari, ne bi se tako odurno zaletavali v Hrvate in Slovence v Juljski Krajini, ker bi vedeli, da s tem le škodujejo cilju, ki naj se udeleži tudi na neizmerno korist Italije!

Italija

Kralj na otvoritvi mednarodnega vzorčnega velesejma v Milanu

MILAN, 12. Ze ob 7. se je začela zbirati na trgu pred glavnim kolodvorom nepregledna množica ljudi, čakajoča kraljevega prihoda. Ob 8. so se prikazale prve osebnosti, med njimi Mussolini, razni drugi ministri, milanski župan na čelu zastopstva občinskega sveta, prefekt, kvestor in več drugih. Vlak je prispel ob 8.40, nakar se je kralj po kratkem pozdravljanju odpeljal v mesto, kjer ga je v občinski palači nagovoril župan. Od tu se je ves prehod podal v gledališče *«Skala»* k otvoritvi velesejma.

Med govorniki je tu prvi nastopil župan, ki je povdaril veliki pomen današnjega dne za gospodarstvo Italije. Sledili so mu ministri za obrt in trgovino Rossi, sen. Nava in francoski trgovinski minister Dior. Nato je kralj zapustil gledališče in ves prehod se je usmeril proti kraljevi palači na trgu pred stolno cerkvijo.

Vse mesto je bogato okrašeno. Mussolini — vitez reda častne legije MILAN, 12. Danes je Mussolini sprejel francoskega ministra Diora za trgovino, ki mu je izročil veliko ovratnico reda častne legije, podeljeno mu od predsednika francoske republike. Istotako je bil odlikovan tudi minister za trgovino Rossi, Dioru je Mussolini izročil red italijanske krone.

Francoski minister za trgovino v Milanu MILAN, 12. Sinoči ob 23. je prispel semkaj francoski trgovinski minister Dior v spremstvu številnega zastopstva

mednarodne trgovske zbornice v Parizu. Na postaji so ga pozdravili zastopniki občine in politične uprave. Navzočen je bil tudi kabinetni načelnik Mussolinija, ki je izročil ministru pozdrav ministrskega predsednika. Italijanski minister za trgovino je brzojavil svojemu francoskemu tovarišu v Modane ter mu izrazil takoj ob vstopu na italijanska tla vse svoje veselje nad tem novim dokazom iskrenega prijateljstva med Italijo in Francijo. Dior se je za to pozdrav zahvalil in izjavil, da bo posvečal skupnim interesom obeh držav vedno svojo največjo pažnjo.

Razkol v ljudski stranki — Ustanovitev narodno-katoliške stranke

RIM, 12. Danes se ima sestati v Turinu kongres ljudske stranke, ki bo gotovo za stranko kakor tudi za politično življenje Italije sploh ogromne važnosti. Gre pač za to, ali naj se stranka končno jasno odloči: ali za sodelovanje s fašisti ali proti njim. V zadnjih letih se je stranka spretno zibala med desnico in levico. Po zaslugi strankinega tajnika don Sturza je bila stranka zastopana obenem v vladi in v opoziciji. Pred fašistovskim pohodom na Rim se je bila stranka zazibala povsem na levo, in vprašanje socialistično-popularne vlade se je zdelo že vprašanje nekoliko dni. Po prihodu fašistov na vladno se je stvar docela obrnila. Ljudska stranka je sicer zastopana tudi v fašistovski vladi, toda zibanja bo, se zdi, kmalu konec. Odločitev bo padla na turinskem kongresu, kjer si bodo stopile nasproti kar štiri struje: kolaboracionistična ali filofašistovska pod vodstvom g. Tovinijsa, kolaboracionistična, toda pod gotovimi pogoji, ood vodstvom

don Sturza, protifašistovska, ki se nagiba povsem na levo, pod vodstvom Migliolija in Degli Occhija, in končno novoustavljena narodno-katoliška stranka, katero vodijo med drugimi De Bianchi, Boncompagni-Ludovisi, Caccia-Dominioni in drugi. Ta stranka je za brezpogojno sodelovanje s fašistovsko vlado. Evo proglasa Narodne zveze, kakor se imenuje nova stranka: *«V imenu Narodne zveze kličemo vzkup na tisoče duhov junakov, ki so v Kristovi veri in vdanosti do domovine in kralja žrtvovali svoje življenje za meje Italije. Kličemo vzkup vse Italijane, stare in mlade, ki so hoteli in hočejo ponosno in močno domovino ter svobodno in spoštovano vero. Hočemo, da Italija najde svoj notranji mir in ubere pot nasproti visokim ciljem, ki sta ji jih prisodila Previdnost in zgodovina. Hočemo, da naj vlada državo močna vlada, pravi in odločni izraz večine, podvržene blagodejnemu vplivu zakonite kontrole s strani manjšin, ne pa njihovim negotovostim in samovolji. Hočemo, da naj vlado Italijo v njeni vnanji politiki iskrena želja po miru, toda želja, ki bo vedno navdahnjena s ponosom in častjo, brez meščanstva in brez škodljivih popuščanj. Zaradi tega postavljamo proti utopistični internacionali zdravo zavest meja, ki je globoko vtisnjena v srca tistih, ki so jih branili ped za pedjo. Proti politiki razorožitve in pomeščevanja vojske postavljamo voljo ponosne vojske, tehnično in duševno pripravljene, da postane oboroženo jedro naroda za njegovo obrambo. Politiki tistih, ki so pozabili vsako državljansko dolžnost v boju za strankarske interese, postavljamo nasproti zavesti najvišjega zakona, ki je blagor domovine; njihovi različni poborjani demagogiji, ki pa vedno razkrajajo vsako delo, postavljamo načelo svobodne in zdrave individualne iniciative, ki jo država podpira, urejuje in vodi. Proti politiki državne zadruge, ki izpreminja človeka v stroj, postavljamo gospodarsko načelo zadruge, ki ustvarja malo gospodarstvo posameznikov, katero je podlaga za osebno iniciativo. Proti razredni mržnji, ki obubojuje posameznike in državo, postavljamo spoštovanje dela, spoštovanje lastnine kot sredstva za produkcijo, pravičnost, hijerarhijo med sodniki, dolžnost vseh da delajo, pomoč tistim, ki ne morejo delati. Proti dvomljivi veri tistih, ki bi hoteli monopolizirati vero, postavljamo svojo lojalno in izrecno izjavo, da smo rimski apostolski katoliki. V proglasu se nadalje zahteva vrnitev katoliške morale v cerkev in družino, svobodna šola pod primerno državnim nadzorom, razvoj državne iniciative v starih in novih pokrajinah, posnemanje kolonizacijskih zmognosti Rima in vrnitev slavni tradicij Italije na morju in v trgovini. Strunjeni okoli slavne narodne zastave pod okriljem svojke monarhije, stopamo na odprto polje, z dvignjeno glavo, brez dvomnosti, brez negotovosti in prepričani, da nas danes naše smernice postavljajo ob stran narodnih strank, ki so dale državi močno vlado, oporo in zaščito najvišjih italijanskih idealov. Pridružujemo se jim lojalno in želji, da utrdimo združitev narodnih moči in z očmi, uprtimi v svetli ideal hitre vzpostavitve redne in ponosne države».*

Italijanski glas o spremembi jugoslovanske ustave RIM, 11. Vest o sporazumu Radića z radikalni je tudi v tukajšnjih krogih napravila globok vtis. *«Giornale d'Italia»* poroča iz Beograda, da se je Radić udal, povabil Radića v Beograd na pogovor ter mu izjavil, da sprejema revizijo ustave, kakor jo zahtevajo federalisti. Jugoslavija bi bila tako razdeljena v zvezno monarhijo. Slovenija, Hrvatska s Slavonijo in Dalmacijo, Bosna s Hercegovino in Srbije s Črno goro bi bile štiri avtonomne države. Vsaka bi imela svoj lasten parlament, ki bi pošiljal gotovo število zastopnikov na glavno skupščino v Beograd, kateri bi bile še v nadalje pridržane zadeve skupnih interesov: Zunanja politika, vojna in finance. Vsaka država bi imela svojo lastno vlado, poleg tega bi obstojala še skupna vlada z omejenimi tremi ministrstvi.

Z ozirom na odnose z Italijo — pravi omejen list — bo ta sprememba velikanskega pomena. Na eni strani bodo Slovenci, na drugi Hrvati, prosti zmernih vplivov srbskih dolotanih razmerje Jugoslavije do Italije ter vodili svojo italofobsko politiko iz Ljubljane in Zagreba. Tudi reška pogajanja da bodo težko vspele, ker bodo sedaj Jugoslovenci še bolj trdno vstrajali na svojem stališču.

Jugoslavija

Radićevu odposlanstvo v Beogradu — Konferenca Radićevih delegatov z voditelji radikalne stranke — Izjave Radićevih delegatov o federaciji BELGRAD, 11. Včerajšnji dopoldanski prihod Radićevih poslancev dr. Vladimirja Mačka in dr. Jurja Krnjevića je v begradskih političnih krogih že dopoldne vzbudil splošno iznenadenje in senzacijo. Različno se že komentira dejstvo, da je na kolodvoru ob 9. dopoldne sprejel oba delegata sekretar ministrstva znanjih zadev Jovanović. Takoj ju je odpeljal v hotel *«Petograd»*. Ze ob 10. dopoldne sta Radićeva delegata imela od eno uro trajajočo konferenco v ministrstvu ver z Ljubo Jovanovićem in ministrom notranjih del Miloradom Vujićem.

Po poteku te konference sta delegata dr. Maček in dr. Krnjević odšla v spremstvo ministra Ljube Jovanovića v kabinetno pisarno ministrskega predsednika na konferenco z g. Pašićem. Med potjo so skušali nekateri novinarji dobiti informacije o politični taktiki Radićeve stranke in o ciljih njih odposlanstva. Zelo zgovoren je bil dr. Krnjević, ki fungira kakor nekakšni tiska Radićeve stranke, dočim je bil dr. Maček zelo rezerviran in je izjavljal, da še v svojem življenju ni nikdar spisal v liste niti enega članka. Dr. Krnjević je novinarjem izjavljal, da sta prišla z dr. Mačkom v Beograd, da se enkrat poskusita, da se doseže sporazum med zastopniki hrvatskega naroda in zastopniki srbskega naroda, katerega reprezentirajo ravno radikali. Naglašal je, da morajo sedaj radikali priznati, da je Radić pravi zastopnik hrvatskega naroda in nikak *«demagog»*. Na vprašanje novinarjev o rezultatih razgovorov in konference z vlado je dr. Krnjević kratko odgovoril, da upa na uspeh, oseboto, ker prihaja Radićeva stranka v direktne stike z ministrskim predsednikom Pašićem. Dr. Krnjević pa je dalje rekel, da če se ne doseže sporazum, tedaj pridejo na vrsto — demokraci.

Ob 11.45 je sprejel ministrski predsednik g. Pašić v prisotnosti Ljube Jovanovića oba Radićeva delegata dr. Mačka in dr. Krnjevića. Konferenca je trajala približno trideset ure v ministrskem predsedstvu. Rezultati te konference javnosti še niso znani, razgovori so se smatrali za tajne in je bilo nemogoče dobiti približno verjetno verzijo, kaj se je na sestanku razpravljalo. Kakor javljajo radikalni listi, bo Pašić o rezultatih teh razgovorov kakor tudi o rezultatih nadaljnjih posvetovanj z Radićevu stranko, obširno poročal na plenarni seji radikalnega parlamentarnega kluba, ki se sestane dne 14. t. m.

Po končani konferenci so novinarji naravno intervjuvali dr. Mačka in dr. Krnjevića o konferenci s Pašićem. Dr. Maček je bil zelo rezerviran, dočim je bil dr. Krnjević precej zgovoren, a bistvenega ni ničesar povedal. Dr. Maček je med drugim izjavil:

Radikanci so že od davna pošiljali k Radiću iz Beograda svoje zastopnike, da se informirajo o stališču naše stranke. Ti posredovalci so naglašali, da je Beograd pripravljen za sporazum z Zagrebom. Toda pogoji in njih izjave so bile v takih protislovjih, da se ni moglo resno računati na kak sporazum. Ni se moglo vzeti v resno oceno njih izjav. Šele sedaj, ko je begradska vlada priznala nas kot zastopnike hrvatskega naroda, smo v stanu, priznavajoč radikale kot zastopnike srbskega naroda, da se informiramo o političnem položaju. V Beogradu smo sedaj videli, da nas razumejo.

Drugače zopet je govoril dr. Krnjević. Med drugim je izjavil, da je Ljuba Jovanović že preko 20 let znan z Radićem. Naglašal je, da so Radićevi poslanci zastopniki hrvatskega naroda, izvoljeni po njegovi volji. Glede sporazuma je omenjal, da je sedaj problem krenil na mnogo boljša pota, ker so se začeli razgovori naravnost med zastopniki obeh narodov. Odločno je odklanjal očitke, da bi bil Radić demagog. Na Radićevi strani je mnogo volje za sporazum. Končno je priznal, da so sedanji razgovori v Beogradu z vlado bili le informativnega značaja. Po prihodu v Zagreb bosta poročala oba delegata izvršnemu odboru Radićeve stranke o vseh podrobnostih.

Oba Radićeva delegata sta se ob 7.40 odpravila z zagrebškim brzovlakom nazaj v Zagreb.

Današnja *«Pravda»* priobčuje daljši razgovor svojega sodruknika z dr. Mačkom. *«Pravda»* navaja, da je dr. Maček med drugim izjavil:

G. Ljuba Jovanović je davni znanec in prijatelj Radića, s katerim je imel okoli 20 let znanstvo kot novinar. Z dr. Krnjevićem sva prišla v Beograd kot pooblaščenca na historična zastopnika hrvatskega naroda na razgovor z zastopniki srbskega naroda, da dobimo temelj za sporazum.

Mi nismo eden narod. Za nas to edinstvo ni na mestu. Edinstvo je morda na mestu za državo. Jugoslavijo priznavamo kot mednarodni okvir, toda mi Srbi, Hrvati in Slovenci smo trije narodi, kateri žele neodvisno živeti drug ob drugega. Hočemo ostati v enotni državi, toda sedaj forme naše države še ne moremo precizirati.

Temelj našemu sporazumu mora biti najširša konfederacija.

Vsi trije narodi naj imajo svojo posebno državno upravo s posebnim parlamentom, obstojati pa bi moral poseben centralni parlament, ki bi razmotrival in razpravljal izključno le o zunanjih zadevah in o najvažnejših notranjih vprašanjih.

Mi smo republikanci in to ostanemo! Toda smatramo, da o Vaš (I) monarhiji lahko debatiramo. Mi Hrvatje lahko Vašega (I) vladarja sprejmemo kot zastopnika za inozemstvo, kot vojskovodjo in poveljnika za vojsko. Glede inozemstva naj bi bilo ime Jugoslavija, a na znotraj bi bili trije narodi.

Odločno pa je dalje dr. Maček demantiral vest, da pride Radić osebno v Beograd. Korporativno pridejo Radićevi poslanci v Beograd, ko se doseže sporazum z Radićem. Pašiću so stavili za svoje zahteve odgovor do 6. zvečer. Računajo na njegovo starost. Seveda je tudi dr. Maček sodrukniku *«Pravde»* zatrjeval, da pride na

vrsto Ljuba Davidovića, če se ne doseže sporazum z radikali.

Ob 18. je bil ponovni sestanek Radićevih delegatov z ministrskim predsednikom Pašićem. Sestanek je trajal samo pol ure in je bil popolnoma formalnega značaja. Tisk, ki stoji na strani Radićevi ter njegovih slovenskih in muslimanskih zaveznikov, razmotriva z velikim in lahko rečeno s pretiranim optimizmom rezultat begradskih razgovorov. V revizionističnem taboru vlada veselo razpoloženje.

Parlamentarni krogi, ki trezno kalkulirajo, pa vidijo v vsej tej misli navaden politični trik, da se onemogoči radikalno-demokratska koalicija, v najboljšem slučaju pa doseže, da pridejo do odločilne besede v vladi gotove struje in da v svojih pašaliki prevzemo popolnoma v svoje roke oblast in upravo. Nekateri demokrati smatrajo te razgovore za pritisk na njih stranko, da bi se i demokrati jeli pogajati z revizionisti. Golovo pa je in tako računajo vsi resni parlamentarni krogi, da vsi razgovori z Radićem ostanejo brez vsakega efekta.

Značilni in važni demantiji

BELGRAD, 12. *«Samouprava»*, glavni organ radikalne stranke, danes priobčuje dva zanimiva in značilna demantija. Prvi se tiče razgovorov Ljube Jovanovića in dr. Markovića oz. njihovo posredovanja za ustvaritev demokratske radikalne koalicije. Te vesti so popolnoma netočne in tendenciozne. Dalje se tudi demantira vest, da bi bil dr. Velja Popović, bivši šef kabinetne pisarne ministrskega predsedstva, oficijelno vodil razgovore z Radićem v Zagrebu. Ti razgovori so bili popolnoma privatne narave. Dr. Popović je odpotoval za praznike v Zagreb k svojemu tastu.

Rusija

Proces proti patriarhu Tichonu preložen — Veliki rabin ruski tudi na zatožni klopi

RIGA, 12. Vsled prekanj med voditelji boljševikov, ki so deloma zahtevali izpustitev Tichona, deloma pa, da se ga mora strogo kaznovati, je bil proces proti patriarhu odločen. Sovjetsko oblastvo v Gomelu, središču ruskih Židov, je izročilo velikega rabina revolucionarnemu sodišču. Rabin je obtožen, da ni hotel izročiti cerkvenih dragocenosti.

Anglija

Izgredi v angleški dolnji zbornici — Opozicijski poslanci pojejo pesem o rdeči zastavi — Vlada kriza neizogibna

LONDON, 11. Dolnja zbornica. Zakladni tajnik Baldwin je danes zopet predložil resolucijo, ki je bila odklonjena na včerajšnji seji in je bila vlada z njo poražena, toda člani delavske skupine so začeli burno protestirati in so povzročili reakcijo konservativcev. Predsednik je najbolj razburjena takoj pozval k redu. Toda čim so ti slišali predsednika, ki je ugovarjal, da je bila resolucija odobrena, so začeli peti pesem o rdeči zastavi. Predsednik je nato prekinil sejo za eno uro.

Ko se je seja zopet začela, so se ponovili še hujši prizori. Neki poslanec škotske delavske stranke je skočil proti ministrski mizi in skušal iztrgati podtajniku za kolonije spise iz rok. Priskočili so drugi poslanci, ki so ga odstranili. Nekoliko zastopnikov delavske stranke je nato planilo za predsedniškovo mizo z očitnim namenom, da napadejo poslance, ki so vladni pristaji, toda po kratkem boju je bil njihov napad odbit. Predsednik je nato prekinil sejo do prihodnjega dne.

Zadnji dogodki v zbornici so povzročili silno vznemirjenje v javnosti. Vlada kriza se po tem, kar se zgodilo, smatra za neizogibno. Nekateri listi smatrajo, da bo novi ministrski predsednik izbran zopet iz dolnje zbornice. Smatra se, da bo novi ministrski predsednik Baldwin, dočim bo njegovo sedanje mesto prevzel Chamberlain.

Nemčija

Napad na francosko stražo

PARIZ, 12. Iz Düsseldorfa poročajo, da je bila na nekem mostu napadena francoska straža od gruč ljudi. Vojaški oddelek je prihitel na pomoč ter ujel enega napadalcev. Na splošno skušajo Nemci na vse načine sabotirati kanale in železnice. Atentati se vedno bolj množijo.

Izvoz premoga iz ruhrske kotline — Nemške žrtve zasedbe

BERLIN, 12. Iz uradnega vira se poroča, da so Francozi izvozili od 11. januarja do konca marca 236 tisoč ton premoga in koksa iz ruhrske kotline. Poleg desetih kštev privatne lastnine in tisočev izgonov je zasedba stala življenje 45 Nemcev.

Nov nemški načrt za odškodnine

PARIZ, 12. Berlinski dopisnik *«Journal»* poroča, da je Nemčija izdelala nov načrt za odškodnine, glasom katerega bi bilo Franciji prisojenih 25 milijard mark v zlatu. Tudi za Belgijo določena odškodnina po najhujše sprejemljivi. Prvi obrok te odškodnine bo lahko v najkrajšem času plačan potem notranjega in zunanje posejila. Nemci zahtevajo izpraznitve ruhrskih kotline takoj po plačanju tega obroka.

Zita se ne nahaja na Bavarskem

MÜNCHEN, 12. *«Neues Münchener Telegraph»* zanika vest, da se nahaja biva

cesarica Zita v Münchenu iz političnih namenov. Te vesti so se menda razširile, ker je njena mati kupila pred kratkim nekoliko posestev v dolini Isara, medtem ko se Zita še vedno nahaja na Španskem.

Turčija

Zavezniki proti prepovedi alkohola v Carigradu

LONDON, 12. Dopisnik «Daily Newsa» v Carigradu pravi, da prepoved uživanja alkoholnih pijač najbrže sploh ne bo uvedena v Carigradu, ali vsaj ne dotlej, dokler bodo tam zavezniki čete.

Ogrska

Štefan Friedrich išče zveznike v Nittiji in v Turkih

BUDIMPEŠTA, 11. Bivši ogrski ministriški predsednik Štefan Friedrich se je povrnil s svojega daljšega potovanja po Italiji in Turčiji. Listom je dal sledečo izjavo o svojih vtisih:

Vtisi, ki sem jih dobil v Italiji, so zelo žalostni. Mussolini in fašizem sploh sta brez pridržka za prijateljstvo s Francozi, katero ima za posledico politiko strogega izvrševanja določb o vojni odškodnini. Tudi Italijani hočejo imeti vojno odškodnino, ker so prišli vsled vojne v zelo ne-

ugoden položaj. Italijansko ljudstvo je brezpogojno za Ogrce, toda vodna politika ni taka, da bi se moglo upati na soglasje ali sodelovanje med Italijo in Ogrsko.

Ko sem vse to uvidel, mi je bilo takoj jasno, da se od Mussolinija ne more ničesar pričakovati in zato sem se obrnil na Nittija. Ta poslednji je do dna prepričan, da je sedanja vojnoodškodninska politika škodljiva. Pričakuje, da bo popolnoma propadla, kajti drugače bo razdejana vsa Evropa. Preokret v evropski politiki je zelo blizu in pri tem bo igrala važna vloga vzhodna skupina, katere težišče je sedaj v Mali Aziji. Samo vsled tega sem šel v Angoro, da stopim v stike z voditelji te skupine.

Italijanski akademiki pri Horthyju

BUDIMPEŠTA, 12. Horthy je sprejel v privatni avdienci 22 italijanskih dijakov univerze v Perugiji ter se z njimi del časa pogovarjal.

Napadalci medzvezniške komisije na Madžarskem obsojeni

KECSKELT, 12. Sodišče je obsodilo na 10 dni zapor tri osebe, ki so bile obdolžene sovražnih činov proti medzvezniški komisiji, ki jo je ta iskala skrito orožje. Več drugih obtožencev je bilo obsojenih na globo.

ki nimajo in ne morejo dati nikakega povoda za kaljenje miru, s tako gorostasno motivacijo?

«Slovenski rovarji v Barokovljah» (Odgovor dopisniku v «Popolu di Trieste»). V «Edinosti» od 8. t. m. smo poročali pod naslovom »Barokovlje v znamenju političnih napadov» o neopadu na J. P. in nekega drugega člana »Adrije» po obnem zboru tega društva. Povedali smo svoje mnenje o tem činu in omenili tudi mogoče razlike med postopanjem barokovljanskih Slovencev nasproti Italijanom tekmo vje in sedanjem postopanjem Italijanov nasproti barokovljanskim Slovencev. Naše poročilo je slo na živce enemu dopisniku tukajšnjega »Popola di Trieste«, kateri nas obmetava z »garjavimi psi«, »spuhvalniki«, »živalmi« in podobnim izbruhi, ki jih rabi v javni listu. V uvodu svojega pisanja pravi dopisnik omenjenega lista, da naslov našega članka zveni »tevtovski« in da Slovenci nimamo nič, kar bi ne bili vzeli drugim, od misli do jezika, od stila do izražanja. Mi, ki nimamo takih istilističnih zmožnosti, kakor jih je pokazal dopisnik v svojem članku, ne vemo, kaj »tevtovskega« je v naslovu našega članka, če pa bi bilo res kaj »tevtovskega« ali sploh tujega v njem, bi si to šteli le v čast, ker bi to dokazovalo, da smo si morali izposoditi od Tevtovcev izraze za take pojave kakor so n. pr. politični napadi. Sam napad pa opravičuje dopisnik, češ »Adrija« ni pevsko, temveč politično (!) in industrijsko (!!) društvo! Dokazuje nam neresitnost te trditve se nam zdi res odveč. Saj smo že ponovno ugotovili, da je po mnenju naših sodežalcev, ko jim gre prav, vse naše delovanje in nehanje politično in da bomo, če gre tako naprej, tudi ... dihalo politično! Da pa nam podtika, da imenujemo pevsko društvo »Adrija« obrtniško, kaže temeljitost dopisnika. Govorili smo o Obrtniškem društvu, ki je lastnik gostilne, dopisnik pa spravlja vse to v en kos.

Dopisnik pravi nadalje, da krajevni karabinerji niso nič vedeli o obnem zboru. Bržkone so pozabili, kajti, kolikor nam je znano, jim je bil občni zbor pač pravilno naznanjen. Popolnoma prav ima g. dopisnik, ko pravi, da niso naredili nikakega zločina oni fašisti, ki so prišli v gostilno vprašati, kaj se godi, dvomimo pa, da bi se dalo isto trditvi o njihovem napadu (tudi če bi bili samo v tleh in ne v desetih, kakor smo mi poročali) na človeka, ki je šel mirno po ulici in jih ni nič vprašal. Dopisnikove fantazije o pijanosti in zmerjanju čez fašizem (zakaj ne kar: čez Italijo?) so že tako obrabljene argumente, ko gre za opravičevanje nevednosti ali nevednosti, da se ne izplača o njih razpravljati. Se vedno, ko je bil kak naš človek napaden, je govoril ... proti Italiji! Na ta način se pač prav lahko prikaže napadenec kot krivec, napadalec pa kot nedolžen in poleg tega zaslužen patriot. — V isto vrsto spadajo tudi očitki glede prepovedi »irendentističnih« pesem. »Saj s' Marička moja... ali pa »Daleko je Mitroviča« eta tudi »irendentistični« pesmi, če je treba našti vzrok za napadanje mirnih ljudi. Zadoštilje tudi samo slovenska govornica... G. dopisnik zasmehuje tudi slovenske družine, ki so med vojno tvegale življenje s tem, da so dale zatočišče in skrajšice italijanskim družinam iz kraljevine. Od dopisnika, ki je pokazal s svojim člankom svojo vztrajnost, se pač ne more pričakovati kaj bolj — kavalirskega, nam pa — ne dovoljuje diskretnosti, da bi šli stvari bolj na dno. Zadoštilje nam zavest, da je v Trstu še mnogo, mnogo Italijanov, ki so g. dopisniku morda celo zelo blizu in ki bi ne deli svojega podpisa pod njegov članek. Naj ob sklepu zagotovimo g. dopisniku in list, v katerem piše, še o tem, da je bil naš poziv na vodstvo fašistovske stranke v Trstu mišljen kravato resno, nikakor pa morda ironično, kakor je bil dopisniku prav.

Društvene vesti

«Samovolja». V nedeljo ob 7 in pol zvečer priredi šentjakobska čitalnica to lepo Elbin Kristanovo 5 dejansko socialno dramo. Osebe je pod vodstvom priznanega režiserja Marija Goriupa dobro izučeno in bo nudilo občinstvu lepe umetniški užitek. Uspeh je torej zagotovljen, zato ne zamudite te lepe prilike in prihitite si ogledat to divno igro.

Planinsko društvo vabi svoje člane in prijatelje društva, da se udeležijo v nedeljo 15. t. m. izleta na Vremščico (1026) pri Divači. — Odhod iz Trsta ob 7 zjutraj z brzokolom od Divače. (Južna postaja.) Ta vlak se ne ustavlja na Opčinah. Iz Divače peš na Vremščico, kjer bo počitek in kosilo iz nahrbtnika. Popoldne poljuben povratek.

Planinsko društvo ni priredilo že več let izleta na Vremščico, čeprav nudi ta res krassen razgled po naši ožji domovini. Radi tega smo se pripravili, da se tega izleta udeležijo čim večje število ljubiteljev narave. — Odbor.

Pevsko društvo »Ilirija«. Danes točno ob 20. vaja za moški zbor. Ker se bliža nastop, je za vse člane, brez izjeme, obvezno, da pridejo k vajah. — Odbor.

«Tržaško podporno in bralno društvo» enakopravno okrajnim bolniškim blagaj-

nam, vabi na 43. redni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo, 15. aprila 1923. ob 10. uri predpoldne v društvenih prostorih v ulici Torre bianca 39. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Izjava pregledovalnega odbora. 5. Volitev vodstva in odbora. 6. Slučajnosti. — Slučajni predlogi morajo biti naznanjeni društvenemu vodstvu vsaj 3 dni pred občnim zborom.

Iz tržaškega življenja

Samomor ali nesreča. Včeraj popoldne se je nekaterim ljudem, idočim po ul. Fabio Severo, nudil strašen prizor. Neki neznanec je padel z visokega zida ulice Romagna v spodnjo ulico Fabio Severo, kjer je obležal na tleh brez znaka življenja. O dogodku je bila obveščena rešilna postaja. Zdravnik, ki je nemudoma prihitel na označeno mesto, je našel tam nesrečnega ležečega v luži krvi; bil je mrtev. Pri padcu si je revež zdrobil lobanjo, zlomil obe nogi ter zadobil težke notranje poškodbe. Nesrečen je po delavsko oblečen, približne starosti 45 let. Pri njem niso našli nobenih dokumentov, da bi ga mogli identificirati. V njegovih žepih so našli le neznamenit znesek denarja in nabasan samokres, iz česar se da eventuelno sklepati, da se je mož bavil s samomorilnimi nameni. Truplo so pustili na tleh mesta, odkoder ga bodo po ogledu sodne komisije, prepeljali v mrtvašnico mestne bolnišnice, kjer bo v svrhu identifikacije izpostavljeno občinstvu.

Kolesarska nesreča. Včeraj popoldne okoli 14.30 se je igrala v ulici Giannina 8-letna Jolika Linda, stanujoča v hiši št. 18 iste ulice. Pri igri je hotela teči na drugo stran ulice. V istem hipu je pridrvel neki kolesar ter jo podrl deklico na tla. Revica si je pri padcu zlomila levo nogo. Prenesli so jo v mestno bolnišnico.

Aretacija. Na podlagi aretacijskega naloga je bila včeraj aretirana 28-letna Ana Paialich, stanujoča v zagati Sotterrane št. 1. Zenska je obdolžena tatvine perila na škodo nekega Stefana Mattich. Odvedli so jo v zapor v ul. Coroneo.

Porotno sodišče

Proces Braico. — Zasliševanje prič.

Tekom porotnega zasedanja, ki se je vršilo pred včerajšnjim popoldne so bile zaslišane priče, ki so bile prisotne pri roparskem napadu na menjalnico Bolfaffio in na tramvajske urade. Prvi je bil zaslišan Jakob Zaccuti, blagajnik pri menjalnici Bolfaffio. Mož je povedal, da se je usodnega dne 16. januarja 1922, nahajal skupno z pok. Ezio Bolfaffio v menjalnici. Okoli pol dveh popoldne so vdrl v menjalnico štirje oboroženi moški, največji po postavi je bil namenjen revolverjem zaklical: »Roke kvisku!« Priča je hotel pogniti revolver iz žepa, toda ni se mu posrečilo. Eden izmed tolovajev mu je potisnil čez revolverja v usta in drugi so ga podrl na tla. Med tem je slišal strele in tolovaji so pobeželi iz menjalnice. Tedaj je vstal, pognal revolver iz žepa ter se spustil za njimi; hotel je streljati toda revolver je bil pokvarjen. Z nekim revolverjem, ki ga je pobral na tleh, je parkrat ustrelil za avtomobilom, v katerem so bežali zločinci po ulici S. Nicolò proti morju. Na ulici je videl ležati v krvi dva moža, katerih eden je bil mrtev. Ko se je povrnil v menjalnico, je zapazil Ezija Bolfaffia ležečega mrtvega na tleh. Priča je nato odgovoril na razna predsednikova vprašanja. Rekel je končno, da si zaradi zmešnjave ni utegnil zapomniti obrazov napadalcev; videl je le številko bežečega avtomobila, ki jo je takoj sporočil nekemu orožniku. — Sledilo je zaslišanje špediterja Justa Popazzija. Ta je povedal, da je, gredoč po ulici Dante, videl Zaccutija, ki je z revolverjem v roki zasledoval dva neznanca. Tudi on se je udeležil zasledovanja, tekmo katerega je bil ranjen v ramo. Pripomnil je, da ne ve, kdo ga je ranil. Popazzija je izjava je bila, na zahtevo branitelja obtoženca Razma, vzeta na zapisnik.

Kot priča roparskega napada na tramvajske urade je bil zaslišan prometni uradnik pri tramvajski družbi Karel Perlevez, star 50 let, kateri se je nahajal v omenjenih uradih v noči 5. decembra 1921. Ta je povedal, da se je okoli polnoči nahajal v svojem uradu. V sedmih sobi so bili zbrani drugi tramvajski uslužbenci ter se pogovarjali. Nenadoma mu je neki neznanec, precej visokega stasa, postavil na prsa revolver s klicem: »Roke kvisku!« Skušal je neznanca razorožiti, toda ta mu je spodmaknil nogo, tako da je padel na tla. Ko se mu je posrečilo zbežati skozi stranska vrata in sklicati vkup ljudi, so bili tolovaji že oplenili blagajno za znesek 3416 lir in pobeželi brez sledu. Tramvajski uslužbenci, ki so se nahajali v blagajniški sobi, so se iz strahu poskrili. Od njih je zvedel, da so bili tolovaji štirje po številu. Zaključil je svojo izjavo s pripombo, da ni utegnil spoznati nobenega izmed napadalcev.

Braničelj dr. Robba je predlagal soobčo obtožencev Mosettiga in Schwiegela, da se ugotovi, če je res, da se je nameravalo umoriti obtoženca Schwiegela. Predsednik je nato zaslišal obtoženca Razma, če je poznal obtoženca Grotta in kdaj je dobil revolver od Mosettiga. Na predsednikovo povetje, je zapisnikar prečital nekatere izjave obtožencev, ki si nasprotujejo. Končno je bilo prečitano pismo pok. Braica, v katerem so obtoženci Pecchiar, Schwiegel, Razem, Gherold, Delton, neki neznanec visokega stasa in pisec pisma sam, obdolženi sporazumne udeležbe pri napadu na menjalnico Bolfaffio. Obtoženca Grotta in Razem, katerim je bilo na predlog braniteljev pismo pokazano, trdita, da ni pisano z Braicovo pisavo.

Ob 18 je bila razprava prekinjena.

Včeraj ob 9. se je kazenska obravnava nadaljevala. Prvi je bil zaslišan kraljevi stražnik Alfred Caccavale, ki je bil, kakor znano, ranjen pri napadu na menjalnico Bolfaffio. Pričujoči je opisal borbo s tolovaji in izjavil, da ne pozna nobenega od napadalcev. Nato je bil zaslišan Donato Cesanelli, uradnik pri menjalnici Bolfaffio. Podal je podobno izjavo, kakor Zaccuti, z razliko, da je on videl samo tri roparje ter da se ni udeležil zasledovanja poslednjih. Sledilo je zaslišanje brigadirja kraljevih stražnikov Nikolaja Bigotti in raznih drugih prič, katere so bile navzočne pri napadu na menjalnico Bolfaffio. Zanimivo je bilo pričanje viteza Adornija, poveljnika oddelka policijskih agentov. Ta uradnik je opisal, kako je odkril celo tolpo in jo aretirati; pri tem delu mu je izvrstno služil sedanji obtoženec Mosettig.

Vesti z Goriškega

Zveza v vojni obolelih na jetiki. Goriški odesk državne zveze vojnih jetikavcev nam je poslal sledeči poziv: Zveza v vojni obolelih na jetiki namerava objaviti ob priliki svojega letnega zborovanja, ki se bo vršilo v Trstu prihodnji mesec, imenik vseh onih, ki so umrli vsled v vojni zadobljene jetike od premirja do danes. Da se da tudi umrli iz novih pokrajin trajno čast in spomin, se vabijo vsa sl. županstva naše pokrajine, da blagovolijo naznaniti podpisani sekciji vse one, ki so umrli na tej bolezni. Naznanila naj se vpošljejo na naslov: Sezione di Gorizia tubercolotici di guerra, via Mazzini št. 7, 2. nadstropje.

Društveni tečaj »Zveze prosvetnih društev« se bo vršil v nedeljo, 15. t. m. od 8. do 13. pop. v Gorici, v Trgovskem domu (Via Petrarca 1). Program tečaja: 1. Otvoritev. 2. Pomen prosvetne organizacije, predava dr. F. Bačar. 3. Uprava prosvetnih društev, predava Josip Pavlin. 4. O petju in glasbi, predava Rud. Lev. Pustek. 5. O telesni vzgoji, predava Aug. Kozman. — Pozivamo tem potom vsa društva, da pošljejo kolikor mogoče veliko svojih članov, predvsem društvenih upraviteljev na tečaj, ki je neprecenljive vrednosti za njihove funkcije. — Popoldne v nedeljo se bo vršila seja širšega odbora Z. P. D. Upamo, da ne bo manjkala prav noben odposlanec velenjenih društev. Prosimo društva, naj nam nemudoma odgovore na poslano okoliščino in sporoče število udeležencev tečaja.

Tajništvo Z. P. D. v Gorici. Glasbeno-dramatična turneja. V soboto, dne 14. t. m. nastopijo igralci gg. Ivo Gaberščik, Stane Melihar in Anton Šubelj v Postojni. Program, ki je nadvse zanimiv, nudi občinstvu res nekaj modernega. Gotovo bodo Postojnčani obiskali prireditve v kar največjem številu.

V nedeljo, dne 15. t. m., pa nastopijo z istim sporedom imenovani gospodje v Il. Bistrici. Gotovo bodo tudi tu želi isto priznanje, ki so ga bili deležni po drugih krajih, kjer so dosedaj nastopili. Prireditve v Il. Bistrici začne točno ob 20. uri. Za Postojno bomo še javili.

Crnice. (Prireditve ruskih umetnikov). V soboto, 14. t. m. in v nedeljo, 15. t. m. priredi pri nas znana skupina ruskih umetnikov veliko gledališko predstavo. Na sporedu so: opereta »Ahromej«, fantastična opera »Oh življenja ura«, šaljivi igri »Ples in »Žive slike«, dramska opera »Mati in otroci« i. dr. Prireditve se bo vršila v dvorani g. Slamiča. Za četek v soboto ob 8. uri zvečer, v nedeljo pa ob 4. popoldne.

Borzna poročila.

Tečaj:		
Avstranska banka	100	
Coultch	308	
Almatia	3-5	
Gerolmich	1220	
Libera Trieste	358	
Lloyd	1405	
Lussino	635	
Martinoli	121	
Ocean	118	
Premuda	382	
Trpčevich	280	
Ampele	500	
Cement Dalmatia	388	
Cement Spalato	247	

Valuta na tržaškem trgu.		
ograke krona	0.45	0.55
avstrilske krona	0.0275	0.03
čehoslovaške krona	60.20	60.60
dinarji	20.70	20.90
leji	9.50	9.90
marke	0.0940	0.0980
dolarji	20.750	20.15
francoski franki	133.75	134.25
švicarski franki	366.	369.
angleški funti papirnati	93.65	93.90

Mali oglasi

HISA s koncesijo gostilne, se proda, eventuelno tudi pohištvo. Ponudbe: Coletti, Alvarez 21, Gorica. 526

PRIDNA SLUŽKINJA dobi službo v ulici Rossetti 8, IV. n., desno. 527

POSTELJE 90, chiffoniers 220, nočne omare 50, vzmeti, zinnice iz zime in volne. Popolna solidna soba 900. Via Fonderia 3. 520

BRIVNICA in frizerski salon za dame se takoj proda s stanovanjem in pohištvo. (Kuhinja, 2 sobi in predoba). Dopsi pod »Slovenija« 22, poštnoležeče Ptuj. 519

POZOR! Krone, korale, zlate, platin in zobovje po najvišjih cenah plačuje edini gresist Belleli Vita, via Madonna 10, I. 32

EKSTRAKTE za rum, konjak, malinovec itd. ima lekarna v Il. Bistrici. 78/3

SREBRO, zlato in briljante plača več kot drugi Pertot, via S. Francesco 15, II. 45

Mineralna voda iz Rogaske Slatine in limanice za muhe »AEROXON« se dobivajo v skladišču

G. FABRICCI & FIGLIO - Trst

Via Tiziano Vecellio 2. 186

Najvišje cene plačujem za

K O Ž E

kun, zlatik, lisic,

dihurjev, vider, jazbecov, mačk, varic, krto, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH

Trst, Via Cesare Battisti št. 10

II. nadst., vrata 16

Sprejemajo se pošiljke po pošti

